

AMERIŠKA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

DOMOVINA

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 113

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, MAY 12TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Bivši abesinski cesar Haile Selassie je ne- varno zbolel

Jeruzalem, Palestina, 11. maja. "Kralj vseh kraljev," bivši abesinski cesar Haile Selassie, ki se nahaja na begu iz lastne domovine, je včeraj nenadoma in močno zbolel. Potrla ga je nervoznost.

Angleški visoki komisar za Palestino je poslal cesarju lastnega zdravnika, da mu streže. Kot je zdravnik ugotovil trpi cesar radi strupenih plinov, katere je dobil na fronti, kjer se je nahajal skozi dva meseca.

Haile Selassie je včeraj vstal ob 4. uri zjutraj, kot je to njegova navada. Šel je v abesinsko cerkev, kjer je dolgo molil. Potem se je sprehajal po vrtovih hotela David, kjer stanuje, nakar je dobil zajtrk. Kmalu potem je zbolel.

Včeraj so napeljali radio v cesarjevo sobo, da bi Haile Selassie lahko poslušal govor, katerega je imel Mussolini v Rimu, ko je proglasil Italijo za cesarstvo in uradno anektiral Abesinijo.

Cesar je nekaj časa poslušal, potem pa zaprl radio. Solze so ga obile, ko je slišal, da je njegova domovina prišla v laško oblast. Pozneje je cesar sprejel častniške poročevalce, napram katerim se je izjavil, da je zapustil domovino, da je s tem rešil svoje ljudi popolnega uničenja od strupenih plinov, katerih so se Italijani tekom bojev ne prebavljali.

Cesarjev zastopnik se je včeraj izjavil, da je vodstvo razstave v državi Texas ponudil Haile Selassiju \$100,000 za prva dva tedna in potem \$50,000 za nadaljnja dva tedna, ako pride na razstavo države Texas.

Haile Selassie je izmučen in potr. Tekom zadnjih dveh mesecev je bil skoro na neprestanem begu, ker so mu grozili s smrtjo njegovi lastni ljudje, ki so se uprli. Končno se mu je posrečilo dospeti v Francosko Somalijo, kjer ga je pobrala angleška križarka in ga pripeljala v zavetje v Jeruzalem.

Medtem pa v Italiji še vedno praznujejo, ko je Mussolini dal Italijo proglasiti za cesarstvo. V vseh garnizijah streljajo s topovi, ljudje pa po cestah plešejo od veselja.

V Addis Ababi prevladuje mir. V dveh dnevih plovov in nemirov je bilo ubitih kakih 800 mož, med njimi ena ameriška državljanka.

Za Kulturni vrt

Požrtvovalni delavci za Jugoslovanski kulturni vrt sta nabrali v Collinwoodu lepo svoto za Vrt in sicer Mrs. Mary Lušin \$12.00, Mrs. Ella Starin pa \$10.50. Zavednim ženam iskrena hvala. Dalje sporočamo, da je svota, katero je daroval dr. Perko in Mrs. Strekal, vsak po \$25.00, pripisana na kredit newburškega okrožja, ki zbira pripevke za Kulturni vrt. — Tajnik.

Zbor Ilirija ml.

V sredo večer se vrši po cerkveni požarnosti redna mesečna seja staršev pevskega zbora Ilirija ml. Prihodnjio nedeljo se vrši "Card party" v korist tega zbora. Prosi se starše otrok, ki so v zboru, da so v sredo gotovo navzoči. — Predsednik.

Lepa slavnost

V nedeljo so jugoslovanski veterani obhajali zelo pomemben dan. Razvili in blagoslovili so svojo jugoslovansko zastavo, katero je preskrbel Mr. Jos. Grdina. Slavnost se je zaključila na izredno lep način. Navzoči so bili tudi zastopniki raznih držav. Novo zastavo je na slovesen način blagoslovil naš slovenski monsignor Rt. Rev. Vitus Hribar, ki se je odzval povabilu veteranov. Slavnost se je vršila v srbski cerkveni dvorani na 36. cesti, kjer so nastopili razni odlični govorniki, med njimi Rt. Rev. Vitus Hribar, ki je žel za svoj govor gromovito aplavz. Govoril je o edinstvu Jugoslovanov in o slogi Slovanov sploh. Govorili so tudi: čehoslovski konzul, jugoslovanski konzul iz Pittsburgha in jugoslovanski konzul iz Clevelanda Mr. Cerrezin. Nadalje Mr. A. Grdina, ki je kumoval zastavi, Rev. Boro Petrovič, Mr. Jos. Grdina in zastopniki raznih društev. Navzoč je bil tudi župan Clevelanda Mr. Harold Burton in več drugih mož. Slavnost je na vse naredila globok vtis.

Father Coughlin trdi, da ima za seboj po- lovico države Ohio

Preteklo nedeljo je dospel v Cleveland znani radio pridigar. Prišel je sem, da govori v prid kandidature Martina Sweeneyja, ki je kandidat za kongresmana v 20. okraju, in v prid kandidature Robert Crosserja, ki kandidira v isti urad v 21. okraju.

Coughlin je govoril v mestnem auditoriju in ga je poslušalo kakih 25,000 ljudi. Tekom govora je večkrat silovito napadel sedanjega šerifa v Clevelandu, John Sulzmanna, ki kandidira proti Sweeneyju za kongres.

Rev. Coughlin je izjavil, da je stavil \$10.00, da bo Sweeney dobil trikrat toliko glasov kot pa njegov nasprotnik. In pripravljen je staviti, kot se je tekom govora izjavil \$5,000 proti \$1,000.00, da bo Sweeney izvoljen.

Tekom svojega govora je trdil, da Amerika nima več vlade od naroda, za narod in z narodom, pač pa vlado od plutokratov, za plutokrate in s plutokrati. Obsodil je obe stranki, demokratsko kot republikansko, dočim je svaril pred socializmom in komunizmom. Rekel je, da je skrajni čas, da dobi Amerika drugo vlado.

"In če se to pri letošnjih volitvah ne bo zgodilo, tedaj bomo v letu 1940 razbili obe politični stranki," je izjavil Rev. Coughlin.

Tekom govora se je Rev. Coughlin zlasti potegoval za kongresmana Martina Sweeneyja, katerega je dvigal do nebes, rekoč, da ni bolj zvestega, lojalnega in delovnega človeka v kongresu kot je Martin Sweeney.

Po govoru se je Rev. Coughlin nemudoma odpeljal v svoj hotel, kjer se je takoj začel kopati, nakar je šel — spat. Povedali so, da je bil od govora silno utrujen.

Šmarnice za uredništvo

Prijazna Mrs. Rose Zupančič iz 73. ceste nam je prinesla večeraj popoldne šopek najljubših cvetlic — šmarnic. Kar zažarelo je po uradu radi prijetnega duha. Iskrena hvala!

V enajstih ameriških državah se je prebi- valstvo znižalo

Washington, 11. maja. Cenzusni urad poroča, da se je tekom zadnjih petih let prebivalstvo v enajstih državah znižalo, dasi je splošno prebivalstvo Zedinjenih držav tekom zadnjih pet let naraslo za 5,000,000.

Skupno prebivalstvo Zedinjenih držav se danes čeni na 127,521,000. Največ so v prebivalstvu izgubile zapadne države, največ so pa pridobile južne in vzhodne. Vzrok so pogosti pešeni viharji, ki zadnja leta nadlegujejo prebivalstvo na zapadu.

Sledeče države so izgubile na prebivalstvu: Michigan, Wisconsin, South Dakota, Nebraska, Kansas, Mississippi, Montana, New Mexico, Arizona, Rhode Island in California. — Država New York ima še vedno največ prebivalstva izmed vseh držav. V državi New York prebiva danes 12,889,000 ljudi.

Najbolj so v zadnjih petih letih napredovale glede prebivalstva sledeče države: South Carolina, Georgia, Florida in Tennessee. Druga država po številu prebivalstva je Pennsylvania, ki šteje 10,066,000 prebivalcev.

V državi Ohio, kjer je bilo pred petimi leti 6,646,000 prebivalcev, so jih danes našli 6,707,000. Država Illinois šteje 7,817,000 ljudi. Država California je nazadovala v zadnjih petih letih za 700,000 prebivalcev. Pravijo, da so tam previsoki davki.

Starši petork ne pričaku- jejo obiska štoklje

Callander, Ontario, 9. maja. Ker so se trdovratno širile govorice, da je Mrs. Elzire Dionne, mati slavnih kanadskih petork zopet v blagoslovljenem stanju, je včeraj Mrs. Dionne zanimala te govorice, rekoč, da bo sama več vedela kot pa drugi ljudje, koliko je resnice na tem.

Podružnica št. 50

V sredo ima podružnica št. 50 S. Z. Z. mesečno sejo v Knausovi dvorani. Vse članice so prošene, da se gotovo udeležijo. Po seji bo prosta zabava in priprizek. Vsaka članica naj pripelje s seboj kako prijateljico, da se boste skupaj poveselile. Na svidenje v sredo 13. maja. — Članica.

Zadušnica

V sredo se bo ob 9. uri zjutraj v cerkvi sv. Vida brala sv. maša v spomin 30-dnevne smrti Louis Kovačiča. Prijatelji ranjkega so prošeni, da se udeležijo.

Skupni zbori

Nocoj večer ob 8. uri je skupna seja vseh mladinskih zborov v Slov. društ. domu na Recher Ave. Ker je čas kratek, pridite vsi zastopniki! — L. R. Wess.

Mrs. Modic stara mama

Zopet je naša Modiceva mama postala stara mama. Vile rojenice so prinesle v nedeljo, za materinski dan, njenemu sinu Jožetu ali Pepetu, kot ga vsi poznate, zalo hčerko. In prav zdravo je vse. Mladi Mr. Jos. Modic, sin Mrs. Caroline Modic iz St. Clair in 62. ceste, ima svoj trgovski prostor v Euclidu. — Prav iskrene čestitke!

Pevske vaje

Mladinski zbor Slovenskega doma na Holmes Ave. ima zana-prej pevske vaje ob torkih ob 5. uri popoldne kot navadno.

Sulzmann za kongres

V naši okolici so včeraj širili letake pristaši Mr. Martin L. Sweeneyja. V teh letakih se piše, da je kongresman Sweeney mene priporočil za delegata za demokratsko predsedniško konvencijo, in drugič, da on kritizira demokratsko vodstvo, ker ni sodnika Frank Lauscheta podpiralo za župana.

V odgovor prve točke želim povedati, da ljudje vedo, da ni resnica, da je Mr. Sweeney mene podpiral, pač pa me je bivši kongresman Chas. West, sedanjji državni podtajnik, ki mi je osebno povedal, da je bil Sweeney zelo proti meni, da bi jaz postal delegat. Resnica je, da je demokratska stranka predstavila moje ime predsedniku Rooseveltu in sem bil po njem odobren, kot tudi drugi delegati, priporočani od demokratske stranke. Administracija v Washingtonu je Mr. Sweeneyja popolnoma prezrla, ker nimajo simpatij do njega.

V odgovor na drugo točko: resnica je, da sodnik Lausche sploh ni mislil na kandidaturo župana, ko je bil že Miller indorsiran. Izrazil se je, da ako je Miller kandidat, se on ne bo spustil v kampanjo. Sodnik Lausche je še mlad in bo še lahko naš župan, toda ne, če bodo ljudje kot Sweeney cepili demokratsko stranko.

V istem letaku je tudi priobčeno pismo urednika "Ameriške Domovine," in sklicujoč se na vsebino, hoče ljudi prepričati, da "Ameriška Domovina" podpira Sweeneyja. V teku dveh mesecev se stališče lahko mnogo spremeni, in demagogično delovanje Mr. Sweeneyja od časa, ko je bilo pismo pisano, je gotovo imelo vpliv na urednika "Ameriške Domovine." Če čitate časopis z dne 11. maja, vidite, da je "Ameriška Domovina" naklonjena John Sulzmannu za kongres.

Rojaki, ne dajte se preslepiti. Naredimo enkrat za vselej konec prepriom v stranki s tem, da izvolimo John Sulzmanna za kongresmana v 20. okraju. John L. Mihelich.

Volite danes!

Danes imamo po vsej državi izredno važne primarne volitve. Vse volivne kočice bodo odprte od 6:30 zjutraj do 6:30 zvečer. Pričakuje se jako velike udeležbe, ker so vse politične skupine vršile zelo pestro kampanjo. Težko, da bi vedeli že nocoj, kakšen bo popoln rezultat, vendar pa bo "Ameriška Domovina" jutri zjutraj prinesla kolikor mogoče podrobno poročilo o volivnih rezultatih.

Prišel iz domovine

Pretekli teden je dospel iz stare domovine, iz Brezine pri Brezicah, naš rojak John Ostir, ki bo stanoval pri družini Baznik na Prosser Ave. Vozno kartu mu je brzojavnim potom poslala tverška Kollander in je tako dospel v Ameriko. Potoval je na parniku Ile de France. Dobladošel v našo naselbino!

Miller obdoližil Cough- lina, da napeljuje k sleparstvu

Sinoči se je vršil shod demokratskih odbornikov, ki delujejo v 20. distriktu za izvolitev J. Sulzmanna za kongresmana. — Navzočih je bilo do 800 mož in žen. Shodu je predsedoval Ray T. Miller, bivši župan, ker je načelnik stranke, ker je Gongwer še vedno v bolnišnici.

Miller, ki je odlični katoličan, je tekom svojega govora napadel Rev. Charles Coughlina, katerega je očitil, da namerava republikance zapeljati h krivi prisiagi pri prihodnjih primarnih volitvah.

Miller je navzočim prečital pismo, katero je napisal eden višjih uradnikov Coughlinove organizacije Narodne unije za socialno pravico. V pismu se svetuje republikancem, na kakšen način naj dobijo v roke demokratske volivne listke in kako naj jih zaznamujejo, kar je seveda protipostavno.

Je dejal Miller: "Pomislite, kakšna demagogična organizacija mora to biti, ki svetuje volivcem, da izvršijo krivo prisego. Ljudje, ki se spozabijo tako daleč, ne bi smeli imeti nobene besede v demokratski organizaciji. Toda postava je na naši strani.

"V sleherni volivni koči bosta dva demokratska sodnika, ki bosta pazila, da nihče, ki je republikanec, ne voli demokratsko. Kdor bo to poskušal, mu bo glasovnica odvzeta. Mi želimo, da le demokrati volijo demokrate, republikanci pa naj volijo svoje lastne kandidate.

Društvo Blejsko jezero

Na vese članstvo društva Blejsko jezero št. 27 SDZ se prijazno apelira, da se udeležijo pogreba za pokojnim bratom Antonom Jakličem. Pogreb se vrši v sredo zjutraj iz hiše žalosti, 15002 Upton Ave. Pokojni Jaklič ni bil samo prejšnja leta jako aktiven član društva Blejsko jezero, pač pa je bil tudi ustanovnik Slovenske Dobrodne Zveze. — Torej je toliko večja bratska dolžnost, da ga sprejmejo bratje na njegovi zadnji poti. Bratje in sestre, odzovite se polnoštevilno. Sorodnikom, soprogi, kot neorasilim otrokom družine Jaklič pa izrekamo v imenu dr. Blejsko jezero št. 27 SDZ globoko sožalje! — J. F. D., tajnik društva št. 27 SDZ.

Slovenska lovska zveza

V nedeljo se je vršila v Barbertonu seja zastopnikov Slovenske lovske zveze. Glede tekom v letošnji sezoni se je odločilo: prva tekma se vrši 4. julija na Močilnikarjevi farmi, druga pa 30. avgusta na A. Goriškovi farmi v Randall, O. Predsednikom Slovenske lovske zveze je bil izvoljen Mr. Joseph Lekšan, predsednik Barbertonskega lovskega kluba, tajnikom pa Mr. Max Kragely, tajnik Lorainskega lovskega kluba.

Predavanje

Danes zvečer, to je 12. maja, se bo ob 7:30 nadaljevalo v Slovenskem domu na Holmes Ave. Predmet predavanja je "Vzgoja otrok in njih navade." — Mrs. J. F. Terbižan.

V parku se obesil

V Bratenahli parku se je obesil v nedeljo na neko drevo 65-letni John Dubecky, brez doma in brez dela. Policija je odpe-ljala truplo na pokopališče.

Primarne volitve

Primarne volitve, ki se vršijo danes po državi Ohio, bodo na vsak način pokazale, kolikšna je moč Townsend pristašev in moč Rev. Coughlina, kar se tiče politike. Tako Coughlin kakor tudi Townsend organizacije so se v zadnjem času nekako združile in v gotovih distriktih podpirajo iste kandidate. Townsend organizacija n. pr. podpira izvolitev Raymonda Jeffries-a, kot republikanskega kandidata za kongresmana at-large. Ako je Jeffries nominiran, bo to znamenje, da ima Townsend organizacija veliko moč, ako bo propadel, je Townsend organizacija brez vpliva. V 21. kongresnem okraju podpira Townsend organizacija Frank J. Svobodo za kongresmana. Ako Mr. Svoboda prodre, se bo čutila moč dr. Townsendove organizacije. Rev. Coughlin je pa v 21. kongresnem okraju odobril sedanjega kongresmana Roberta Crosserja. — Oči vseh so uprte v 20. kongresni okraj, kjer je Rev. Coughlin odobril znanega "upornika" M. Sweeneyja, dočim je redna demokratska stranka imenovala Sulzmanna za kandidata. Od zmage enega ali drugega je odvisna bodoča politična usoda mnogih politikarjev, kot Coughlina in drugih.

Liga narodov bo najbrž nadaljevala s sankci- jami proti Lahom

Geneva, 11. maja. — Danes se je tu sestalo zborovanje Lige narodov. Splošno se pričakuje, da bo Liga narodov nadaljevala s sankcijami napram Italiji in to kljub dejstvu, da je Italija že anektirala Abesinijo.

Zastopniki skoro vseh držav, ki so včlanjene pri Ligi narodov, so že navzoči. Delegatje manjših držav zrejo na Francijo in Anglijo, da vidijo, kaj bosta ti dve državi predlagali.

Zgodil se je nezasišlan slučaj, da je bila ena članica Lige narodov enostavno zadržana in zasuznjena od druge članice. To se je zgodilo od strani Italije napram Abesiniji. Manjše države so prepričane, da se utegne enako z njimi zgoditi.

V gotovih krogih se trdi, da išče Italija pot iz te zadrege. Kot se sliši, bo Italija predlagala, da dobi Abesinija enako ustavo kot jo ima n. pr. Indija, ki je po imenu svobodna, a v resnici pod angleškim nadzorstvom.

Enako bi podelila Italija Abesiniji nekako avtonomijo, toda vrhovno nadzorstvo bi Italija pridržala za sebe. Italija za enkrat trdovratno zanika enake govorice. Zanimanje je ustvarilo tudi švedsko poslanstvo, ki bo predlagalo, da se Italijo izključi iz zbora Lige narodov.

Govori se, da zborovanje Lige narodov ne bo trajalo več kot par dni, ker je nemogoče priti do sporazuma. Pričakuje se torej, da bo zasedanje odgodeno najkasneje v četrtek in se diplomati ponovno zberejo zopet v juniju mesecu.

Radio inženirji

Včeraj je bila otvorena v Clevelandu konvencija radio inženirjev. Kakih 600 radio tehnikov je dospel v Cleveland na konvencijo.

Smrtna kosa

Premiul je George Sever, 3701 E. 77th St. Podrobnosti poročamo jutri.

Družina Kasper v Pas- saic, New Jersey, do- bila četvorčke

Passaic, N. Y., 11. maja. — Delavska družina Kasperja je bila včeraj oblagodarjena s četvorčki in oče si beli glavo, kako bo preživel tako obilen naraščaj v družini. Otroci so dose-daj dozdevno vsi zdravi. Zdravniki jih pitajo z žganjem in sladkorno vodo.

Med četvorčki so trije dečki in ena deklica. Mater skrbi, kakšna imena jih bo dala. Pravi, da je bila pripravljena za dvojčke, toda — četvorčki, to je malo preveč. Za dva se je že odločila. Deklica bo Frances, eden izmed fantkov pa Frank.

Mati je stara 36 let, oče pa 47. Oče je bil dolgo časa brez dela in je šele pred nekaj meseci dobil delo kot pomočnik v de-lavnici Erie železnice.

Družina stanuje v malem stanovanju, ki obstoja iz treh sob. Družina ima poleg četvorčkov še dva druga otroka, hčerko Ellen, ki je stara štiri leta, in sina Ralph, ki je star dve leti. Par se je poročil leta 1930.

Prvi otrok je prišel na svet ob 12.35 popoldne. Bilo je dekletce, ki je tehtalo ob porodu 3 funte in pol. Prvi fantiček je prišel na svet ob 2.15 in je tehtal tri funte in štiri unče.

Deset minut pozneje je zagledal luč sveta drugi deček, ki je odvažal dva funta in 13 unč. Ob 3. popoldne pa je bil še en porod, zopet teček. ki je najmočnejši izmed vseh. Tehtal je tri funte in 9 unč. Vsi otroci skupaj so tehtali ob porodu trinajst funtov, dve in pol unči, ali za tri funte več kot pa slovite kanadske petorke.

Otroke imajo v inkubatorjih, in kot so zdravniki izjavili, so zdravi in tudi mati je zdrava. Očeta skrbi, kam bo spravil četvorčke. Treba bo zibeljk, obleke in drugo, toda so se že oglašili dobri ljudje, ki ponujajo družini denar in blago. Oče zasluži približno \$20.0 na teden.

Mr. Lybarger

Že dolgo vrsto let je okrajni rekordir Mr. Lybarger, eden najbolj vestnih uradnikov, kar jih premore okraj Cuyahoga. — Mr. Lybarger ne samo, da je zmožen, natančen, vester uradnik, pač pa je tudi gledal, da so Slovenci dobili svoj del v uradih in pri javnih delih. Navadno dobi Mr. Lybarger izmed vseh kandidatov največje število glasov, in tako ga tudi letos priporočamo vsem, da ga volijo za urad "county recorder."

Young-Sweeney

Kongresmana Stephen Young in Martin L. Sweeney sta se združila zadnji trenotek pred volitvami. Young kandidira za governorja, dočim bi dobil Sweeney rad ponovno izvolitev v kongres. Oba sta znana kot uporniška demokrata.

Mr. Frank Powali

Kandidat za precinktnega načelnika v koči "E" je Mr. Frank Powali, zet znane in spoštovane Mr. Frank Suhadolnikove družine, ki imajo gostilno na Norwood Rd.

Chas. Novinc umrl

Včeraj je po dolgi bolezni preminul na svojem domu dobro poznani rojak Charles Novinc, 726 E. 163rd St. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj pod vodstvom August Svetek. Podrobnosti jutri.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50, za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cente.

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 113, Tues., May 12, 1936

Zaključno dejanje afriške drame

Nad zadnjim dejanjem italijansko-afriške vojne pada zdaj zastor in Mussolini je dobil svojo zmago. V razmeroma kratkem času sedmih mesecev so njegove armade dosegle, kar so smatrali vojni strokovnjaki vsega sveta, da je nemogoče doseči. Italijani so zabili zagozo tristo milj daleč v osrčje gorate dežele ter strli tako rekoč zadnjo organizirano obrambo, ki jim je bila na potu. Vse to so storili italijanski aeroplani, natrpani z groznimi razstrelivi, in strupeni plini.

Brezlični brzjav angliškega poslaništva v Addis Ababi je postal te dni v svet poročilo, ki poroča o razsulu etiopskega imperija. Haile Selassie, abesinski vladar, ki je nekaj ur prej pozval slehernega možnega Abesinca, da zgrabi za orožje in do zadnjega dihaja brani glavno mesto črnega cesarstva, je sam pobegnil iz glavnega mesta. Okupacija Addis-Ababe je postala zdaj samo še vprašanje nekaj dni ali ur.

To kratko poročilo angliškega poslaništva v Addis Ababi je bilo dovolj, da je prepričalo angleško vlado, ki je bila glavna zagovornica in pobornica abesinske stvari, da je stvar končana. Angleški vladni uradniki tolmačijo to vest kot konec njihovega prizadevanja, da bi ohranili neodvisnost Abesinije potom kolektivne akcije Lige narodov. Zdaj so spoznali, da se ne morejo boriti za mednarodna prava naroda, ki je kot tak nehal obstojati.

Že vse zadnje dni je bilo očividno, da abesinski vladar ne more rešiti svojega glavnega mesta. Edina armada, ki je še vredna tega imena in ki se danes še nahaja v deželi, je na jugu, kjer se besno, toda neuspešno upira napredovanju generala Grazianija, čigar čete rinejo naprej proti Hararju. Abesinske čete na severu pa so bile strte po glavni armadi maršala Badoglia.

Zlom Abesinije je prišel Mussoliniju baš o pravem času. Njegova invazija se je pričela lansko jesen, takoj po deževni dobi, ko se je zemlja dovolj osušila, da so mogli preko nje traktorji Mussolinijeve vojne mašine. Osvojevalci so dosegli svoj cilj baš ob času, ko je nestopila druga deževna doba.

Bilo je dne 2. oktobra lanskega eta, ko je dal Mussolini povelje za udar svojim armadam, ki jih je mobiliziral v Eritreji in Somaliji. Te dni je preteklo sedem mesecev izza pričetka te vojne, katero je Mussolini pričel v upanju, da bo ostala samo kolonialna zadeva, ki je pa narasla v take proporcije, da je raztrgala italijansko-angleško prijateljstvo, ogrozila angleško-francosko edinstvo, resno ogrozila, če ne povsem uničila prestiž Lige narodov ter sploh ustvarila situacijo, ki je omogočila Adolfu Hitlerju, da je izvojeval celo vrsto diplomatskih zmag.

Zdaj pa stoji Italija pred problemom, da pacificira deželo. Vsi opazovalci so si edini v tem, da bo to skrajno težka, če ne sploh povsem nemogoča naloga. Toda isto so rekli ti opazovalci in strokovnjaki tudi o zavzetju Abesinije.

Poleg tega pa je treba računati še z nekim drugim činiteljem. Fašisti v svoji lastni deželi, Italiji, so se namreč izkazali take mojstre v neusmiljenosti in sirovosti napram svojim nasprotnikom in našim zaslužnjem bratom, da so si s tem stekli "občudovanje" vsega sveta. Ta sistem, ki je bil uspešen v "civilizirani" Italiji, utegne biti uspešen tudi v Vzhodni Afriki. Na vsak način pa svet lahko z gotovostjo pričakuje, da se ga bo preizkusilo. Morda bo res preteklo še nekaj let, preden bodo Italijani pravi gospodarji dežele, toda prej ali slej mora do tega priti. Kako pa naj se ubogi Abesinci, ki bodo kmalu povsem brez vsakega orožja in streliva, upirajo s svojimi sulicami, brzostrelnim topovom, tankom in aeroplanom? Abesincem bo skoraj nemogoče dobiti orožje v deželo. Cesta iz Sudana je zdaj zaprta in glavna cesta, po kateri so Abesinci dozdaj dobivali orožje in municijo, to je cesta iz Britske Somalije, je v nevarnosti, da bo vsak hip prerezana. Na ta način bo postala Abesinija popolnoma izolirana ter ne bo mogla dobiti orožja drugače, kakor po skrajno težavnih stranskih ovinkih. Pa tudi če bi se uporabljal v ta namen ono malo gorskih steza, s čim naj Abesinci, kot individualci, plačajo orožje in municijo?

Tako smo torej prisostvovali enemu največjih zločinov, ko si je "civilizirana" Italija z zračnimi bombami, strupeni plini in vsemi drugimi plini in vsemi drugimi satanskimi najzgodnejšimi modernega ubijanja in klanja, podvrgla zadnji neodvisen afriški narod, ki je bil na svojem najboljšem potu, da si izgradi svojo lastno civilizacijo. . .

V nedeljo bo prijetno

Dolga zima mrazi me; še zme-rom z repom otepa, toda poslovi- ti se mora. Sonce se počasi po- mika proti ravniku, topleje po- staja vsaki dan. Ako želite ču- titi toplo ne samo na telesu, te- daj pridite v nedeljo dne 17. maja v Slovenski narodni dom. Ogrela se vam bo srce in duša vaša bude od radosti poskakova- lja. Kajti ta dan priredi Hrvat- ski pevski zbor "Zagreb" svoj

veliki spomladanski koncert. Pri- liko boste imeli čuti krasno- novo pesem, popotnico Hr. Br. Zajednice, besede spisal in uglasbil pevovodja "Zagreba" Matija Novčić, poznani glasbe- nik in skladatelj. Vedite tudi, da so na programu najizbranije slovenske pesmi. Spomladni ve- lje vse duhti in obuja novo živ- ljenje. Tudi vam se bo spomin- vrnil ob pesmi v rodni kraj. Sr-

ce vam bo topleje gnalo kri po- žilah ob spominu na mladostne dni, ko ste pod košato lipo hre- peneli ter prepevali v fantov- skem krogu: odpri odpri mi kamrico nocoj!

Po izčrpanem programu ples- in domača zabava, dokler pete- lin prvič ne zapoje; pričetek pro- grama zvečer ob 7:30 uri.

Vstopnice pred koncertom se do- bijo v Slovenskem narodnem domu.

Frank Posavec.

Volivci 28. varde

Vsi vemo, kako važnega po- mena je vodstvo ene ali druge stvari. Sedaj imamo priliko da si pridobimo dobro vodstvo, to je dobre in poštene voditelje pre- cinkov, kar nam bo pozneje prav hodilo. Sledeči so priporo- čani od "Priateljev Roosevelta": Za precink A, George A. Ashton; B, Joseph Levy; C, Patricia McNeely; D, Joseph W. Kovach; E, Dominic T. Dottore; G, Paul L. Dovala; M, James P. McGrath; I, Harry J. Wacho; J, Jos. J. Gabelein; K, Agnes F. Yurick; M, Paul Jenko; N, Wil- liam Hughes; O, Otto, E. Uher; in P, Joseph Hadvabny (Silk).

Ne pozabite, primarne volitve v torek, 12. maja so velikega po- mena dolžnost vsakega državlja- na je da voli; volite kandidate, katere priporoča klub "Priate- ljev Roosevelta."

Joe Kovach.

Mr. Potokar piše

Kandija pri Novem mestu. — Sporocam vam, da sem srečno prišel nazaj iz Palestine. Poto- vanje je bilo jako lepo in zani- mivo. Več o tem vam bom po- vedal, ko pridem nazaj v Cleve- land. V Palestini sem si bil na- jel tajnika, ki mi je pisal dne- vnik ter mi pomagal razpošilja- ti razglednice. Odposlal sem jih 643, torej je bilo precej pisanja. Od tukaj odpotujem 18. maja in dospem v Cleveland enkrat 25. ali 26. maja. Torej pozdravljeni in do veselega svidenja. Vaš John Potokar.

Važne volitve

Letošne primarne volitve so velikega pomena. Z njimi lahko precej pridobimo ali pa izgubi- mo marsikaj. Organizacija "Priatelji Roosevelta" je točno premislila stvar in vam tolo priporočamo sledeče kandidate: Martin L. O'Donnell za sheriffa; Robert Crosser za kongresmana 21. distrikta; Stefen M. Young za guvernerja; Harold G. Mosier za congress at large; in James W. Duffy za county rekorderja.

V dvajsetih letih smo imeli samo enkrat demokratskega žu- pana. Biti moramo previdni da dobimo v precinkte dobre vodite- lje, s tem nam bode mogoče zo- pet pridobiti demokratskega žu- pana. Volite za voditelje pre- cinkov, katere vam priporočajo "Priatelji Roosevelta."

Ward 28, P.

M. T.

Kako se je potopil "Titanic"

Dne 15. aprila leta 1912 se je potopila največja tedanja ladja sveta "Titanic" in z njim več kakor 1500 ljudi. Titanic, o katerem so govorili, da je tako zgrajen, da se sploh ne more po- topiti ter da bo lahko kljuboval največjim viharjem Atlanti- ka, je zadel v veliko ledeno go- ro ter se kmalu nato potopil. — Kriv vse nesreče pa je bil ko- misar paroblov družbe "White Star Line," Bruce Ismay, ka- teri je kljub kapitanovim svaril- lom hotel, da ladja pluje kar na- ravnost, čeprav je kapitan Smith opozarjal, da spredaj pre- že na ladjo nevarnosti ledenih gora. Da bi pa družba bila de- ležna priznanja, da ima najhi- trejšo ladjo, je kapitan moral ustreči in zavoziti naravnost. Tako se je ladja res zaletela v

ledeno goro ter se potopila.

Na tej nesrečni ladji, ki je prvič plula na širni ocean, se je vozilo tudi nekaj Slovencev ter še več Hrvatov. Med hrvaškimi izseljenci je bil tedaj na krovu tudi Ivan Jalševac iz Siska, ki je potoval v Ameriko po srečo. Ta se je srečno rešil ter doma sedaj obdeluje zemljo. Zagreb- škemu časnikarju je za 24 letni- co tega strašnega dogodka, ki ga je sam doživel, takole pripo- vedoval:

Morda bi se ne bil niti odlo- čil za dolgo pot v Ameriko, ko bi se ne bila vračala v Ameriko Ivan Stankovič pri Sisku ter Jo- sip Draženovič iz Hrastelnice pri Sisku. Stankovič je bil moj znanec, zato sem se z njim sku- paj upal v Ameriko bolj uspeti, ker je bolje znal ondojni jezik. Stankovič nas je nagovoril, da smo se ukrcali na "Titanic," ki se je pripravljala na poskusno vožnjo. Mene je prevzel ob- čutek velike neprijetnosti, ven- dar so me moji znanci razvedri- li. Dne 14. aprila smo odpluli na debelo morje. Vozili smo se v skupni kabini tretjega razre- da ter si za kratek čas pripove- dovali vse mogoče reči. Na pa- lubah so se mešali jeziki vseh narodov. Proti večeru smo osta- li mi trije, Stankovič, Draženo- vič in jaz sami. Prijatelj sta se delala, kakor bi se vsak teden vozila s parnikom po širokem morju. Jaz pa se nisem mogel otresti občutka, da nam gro- zi velika nevarnost. Končno pa smo legli k počitku.

Ne vem, kako dolgo smo spa- li, ko me je prebudil strašen tresk. Ves parnik se je stresel. Bilo je menda okoli polnoči. Do- zvedalo se nam je, da sta zadela skupaj dva parnika. Kratka po- velja kapitana Smitha so nam pričala, da se je zgodilo nekaj strašnega. Nastal je beg na vse strani. Zmešnjava ob ba- bilonskem stolpu ni mogla biti večja. Moški, ženske in otroci, vsi blazni od strahu in vsi le na- pol oblečeni, so grabili reševalne pasove ter se potiskali proti go- renji palubi, čeprav se nihče ni vedel, kaj se je zgodilo. Vsak- do je nagnosko slutil, da je nje- govo življenje v nevarnosti ter se je hotel rešiti. Nobenega ob- zira in plemenitosti ni bilo več. Toda bilo je nemogoče priti na gorenjo palubo. Ob vhodih so stali mornarji z naperjenimi sa- mokresi ter spuščali v čolne le ženske in otroke.

Kaj takega se sploh ne da opi- sati. Žene so krčevito jokale za možmi, otroci so jokali za oče- ti, ki so morali ostati spodaj. Mene pa je misel na svoje star- še in brate, ki so ostali v domo- vini ter pričakujejo pomoči od mene, navdala s čudno silo. Moj prijatelj Stankovič je bil hlad- nokrven. Ponudil mi je cigare- to in rekel: "Vzemi cigareto, saj je to najina zadnja cigareta v življenju!"

Mislil, da nisem bil več pri sebi. Eni so klicali Boga na po- moč, drugi so blaznih obrazov divjali po palubi in prosili, da jih kdo reši. Nekateri pa so le mirno stali in gledali. Tak je bil tudi Stankovič. Cigareto je držal v ustih in se smehljaj. Ka- kega sem videl zadnjikrat. Mno- žica me je metala sem in tja, dokler nisem prišel do cevi za ventilacijo, ki je vezala do- lenjo palubo z gorenjo. S te- žavo sem se splazil skozi cev in pogledal na gorenjo palubo. — Rešen? Še daleč ne! Možgani so mi nehali delovati. Pred oč- mi so se vrstile grozne slike. — Ljudje so se tlačili v čolne. Vmes so pokali samokresi, sproženi na- tiste moške, ki se niso pokorili disciplini. Med tem strašnim metežem pa so se slišali glasovi- ladijske godbe, ki je venomer igrala smrtno koračnico: "Blize k Tebi, o Gospod!"

Bil sem blizu rešitve. Samo do čolnov je bilo treba priti. — Toda to je pomenilo smrt iz re- volverja. Zato sem se obiral. Z- zadnjimi silami sem priplaval do nekega čolna. Vsega one-

Rešen sem! Naš čoln pa je na- moglega so me potegnili v čoln. V čolnu pa so bile same ženske in otroci ter nekaj mornarjev. valovih plesal kakor orehova lu- pina. S "Titanica" smo še ved- no slišali grozno vpitje, pomeša- no s revolverskimi streli. Po- tislili so mi veslo v roke in me- hanično sem veslal. Izkušeni mornarji so nam veleli: "Čim dlje od Titanica, ki nas more še vedno pogubiti!"

Ko smo bili že daleč od Tita- nica, smo začeli strašen pok. Na- tisoče krikov se je združilo v en- sam krik, ki nam je šel do ko- sti. Titanic se je dvignil in na- to izginil v morskii globočini.

Obupno smo veslali vsi zmzr- njeni neznanokam. Prišlo se je daniiti. Daleč na obzorju smo opazili temno črto in zaveslali proti njej. Bil je parnik "Car- pathia," ki je iskal brodolom- cev. Sprejeli so nas na krov in nas odpeljali v New York. Bil sem rešen. Pod nogami sem čutil varna tla. Gorko so nas obkeli in nam dali jesti. Na krovu parnika "Carpathia" sem našel nekega Slovenca. Ta se je rešil samo zato, ker je imel pri sebi svojega malega sinčka, ka- latega je vozil iz domovine v Ameriko, kjer ga je čakala žena in drugi otroci. S Slovincem sem potem potoval skozi Chica- go na njegov dom, kjer je imel najeto hišo. Tam sem videl svo- je rojake vse izčrpane. Vprašal sem jih, kaj jim je. Odgovorili so mi: "To, kar bo kmalu tudi tebi!" V tem trenutku se mi je Amerika zagabila. Naglo sem se odločil. Prosil sem Slovence, naj mi kupi karto za nazaj v domovino, kamor sem se vrnil za eno skušnjo bogatejši.

Na Novi Gvineji

Že zarana začno Papuanci delati. Žene in dekleta se včasih odpravijo na delo celo sredi noči, če se je treba n. pr. odpeljati na kako oddalje- no zemljišče. Z gorečimi pla- menicami iz suhih palmovih listov tekaajo sem in tja. Pri- pravljajo ribarsko in poljsko orodje in čolne. Vse to se do- gaaja kar tako, nihče se ne raz- burja in tudi ne govori ne. Čolni odrinejo v noč, a ko se prikaže sonce, je že vse na de- lu. Ženske iz okraja ob je- zeru Sentani so zelo marljive in nikoli jih ne vidiš brez po- sloja. Mimo domačih del izde- lujejo tudi mreže za ribji lov, lončene posode in potrebno domače orodje. Seveda žen- ske tudi kuhajo. Moški pa po- stavljajo hiše, delajo čolne, vesla, kamnite sekire, lesene skleda in sploh vse drugo kar- koli je leseno ali kamnito. Predvsem pa moški lovijo ri- be; skoraj samo mladi fantje pa hodijo na lov. Starci — in samo ti — pa gladijo kam- nite sekire, ker je tako glaje- nje mirno delo, ki ga starci iz- lahka zmorejo. Stari ljudje, in če so matere zaposlene, pa- zijo tudi na otroke.

Ko so l. 1893 prišli prvi Ev- ropci na zahodni del Nove Gvineje so domačini že pozna- li železo, vendar se še danda- našnji ukvarjajo z orodjem iz kamna. Kakor nekoč, vidiš še zdaj, kako sedevajo starčki pred kočami in kramljajo in tolčejo po svojih kamnih.

Če neprestano udarjajo s kamnom na kamen, dobijo po- lagoma kamen za sekiro, ki ga potem še obrusijo in izgladi- jo. Kamnita sekira pomeni za te kraje denar. Z lepimi kam- nitimi sekirami si morejo ku- piti ženske in prašiče. Mimo starih biserov imajo te sekire prav veliko vrednost, mogoče še večjo ko v nekdanjih časih. S kamnitimi sekirami pa ne opravljajo dosti del, marveč pazijo le na to, da so lepo, ugajane in lepe oblike. Pač sekajo z njimi majhna dre- vesca in grmičja.

Če je treba kak nov kos

pragozda in goščavja spreme- niti v rodovitno zemljo, tedaj je vsa vas na nogah. Otroci splezajo na drevesa, lomijo veje in obdelavajo veje s kamnitimi "bavtami." — Že čez nekaj dni je goščavje go- lo, vse drevje in grmičje obse- kano in ko se veje in debla posuše, jih zažgo. Kmalu za- tem pridejo ženske in začno saditi krompir, banane in slaskorni trs.

Seveda stojijo še obžgani štori in štrclji dreves, a ti jih ne motijo. Čez nekaj mesecev jih zažgo in polje je očiče- no. Ker zemlje prav nič ne pognoje se kmalu izčrpa in da- jo ji šest do sedem let po- čitka; po tej dobi je spet ro- dovitna. — Obrežje jezera Sen- tani, kjer so bili nekoč nasa- di, je zdaj pusto in poraslo s suho travo (alangalang). Le- nižja ležeča močvirnata zem- ljišča so jako plodna in ondi raste "sago," neke vrste pal- ma; iz stržena delajo moko, ki je poglavitna hrana tukaj- šnjih Papuancev.

Seveda so Papuanci, kolikor niso pokristjanjeni, najrajši goli. Vendar se tudi pogan- ske ženske sramujejo svoje golote vprti tujece in se ko- j poskrivajo v koče ali pod list- je, če vidijo, da jih tujec gle- da. — Papuanci se lišpajo s tetoviranjem. V roke, noge in život si z razbeljenimi palič- cami užgo kako znamenje. De- čkom užgo vrh nosu obliko srca, deklicam pa na oba lica nekaj črt.

Čim more dojenček sam se- deti, mu mati s špičasto pali- čico prebode hrustančasti del med obema nosnicama. V od- prtno vdene črno vrvice in pri- veže nanj zelen, moder ali rumen biser v velikosti graha. Dečku odstranijo v kasnejših letih ta lišp, deklice pa ga ob- drže, dokler se ne omožijo. — Sicer pa Papuanci ob jezeru Sentani niso dosti nališpani. Krog vratu imajo vrste bise- rov ali jedre od sadežev; krog členkov in gležnjev kak obroček iz lesa; v laseh imajo moški glavnik in palmovih pa- ličic, v uhljih uhane, vendar so uhani bolj znak časti po- glavarjev. Pač pa imajo de- kleta lepe, težke in dragocene uhane iz želvine, ki jo dobi- jo v zameno pri drugih ple- menih.

Kadar so pri poglavarju kaki shodi, tedaj se morajo moški še posebej okrasiti in se zlasti po prsih in hrbtu po- kriti s pisanimi plašči iz list- ja. Vsak dan si otroci zafi- kajo za obročke krog lakti listje kraatonovega grmičja. Tako okrašeni in nališpani be- gajo okoli ko pravi pravcati škratejški.

Veliko si dajo opravka z lasmi. Tudi moški imajo dol- ge, močne, goste lase. Kakor časih Turek ni bil pravi Tu- rek, če ni imel dolge brade, tako tudi Papuane ni pravi moški, če nima prav po pred- pisih urejenih las. Kar veno- mer si uravnavajo frizure; včasih so se pri tem gledali v naravno zrcalo — v vodo; zdaj imajo že vsi evropska zra- cala.

Malokateremu Evropeu bi bila taka frizura všeč, ko vse kar teče od olja in so lasje pomazani z rdečo kredo in vi- sijo v zlepljenih štrinah na čelo. A za Papuance je to pač — lepota.

Dvakrat na dan, zjutraj in zvečer jedo Papuanci na No- vi Gvineji. Gospodinja pri- pravljaja jedila v istem delu koče, kjer tudi vsi spijo, de- lajo in kjer je tudi ognjišče. Kuhajo pa večinoma samo močnik iz moke sagojeve pal- me. Najprej zavro velik lo- nec vode in vkuhajo rumenka- sto ali rdečkasto sagojevo mo- ko, ki jo nekoliko premešajo z leseno kuhalico in gosti, lepljivi močnik je skuhan. Še vrelega začno jesti. Gospodar je sam zase, mati in majhni otroci pa zase. Poseben lonec

močnika pa pošljejo sinovom v obredno hišo, kjer se odras- li dečki posvečajo papuan- skim poganskim obredom.

Neverjetno je, koliko tega močnika spravi Papuane v želoдец! A močnik ni niti oso- ljen, ne zabeljen in tudi ne za- cinjen. Za dodatek so le kake majhne, oprazene ribice.

Najdragocenejšo živilo je ondi — sol. Sol je ko zlato, čeprav bi jo lahko pridobivali iz morske vode. A dasi je že- lja in hrepenenje po soli tako veliko, vendar nihče ne misli, da bi je mogli dobiti iz mor- ske vode.

Za prgišče soli si mogel še pred nekaj leti dobiti vsega, karkoli si hotel. Po ure dolgo so me vozili otroci s čolnom po jezeru, ali mi prenašali težke tovore, če so vedeli, da bodo dobili za plačilo nekaj soli. Od jutra do noči so me ti paglavčki kar oblegali, a tu- di odrasli so bili vmes in me venomer prosili soli. "Se" ali sol in kar naprej "Se!" To je prvo in zadnje, karkoli slišim in če jih kaj vprašam, je za odgovor večni "se!" Vedno sem nosil s seboj škatlo soli, ki sem z njo vse plačeval ko z denarjem.

Sol ližejo ko drugje slad- kor. S soljo sem si pridobil vse otroke. Še se spominjam majhnega fantčka, ki ga je mati poslala k meni po malo soli. Dal sem mu je za dve pesti in ves vesel je stekel k materi. A dotlej mi je sledil ko kužek. Svoj živ dan nisem ne prej ne slej doživel take is- krene vdanosti. Zarana zju- traj, ko je bilo še temno, se je že priplazil k moji koči, kjer je čepel in potrpežljivo ždel, kdaj bom prišel ven in mi bo pomagal veslati. Tudi drugi fantki so se mu pridružili, a nobeden ni znal tako urno in lepo veslati ko on.

Če verjamele al' pa ne

Zdaj sem zvedel, kdo je bil oni Slovenec, ki je šel bratu Hrva- tu za tolmača, ko je kupoval av- tomobil. Nihče drugi ni bil kot naš slavnj Joža Pograjc. Torej če bo kdo potreboval tolmača, naj se obrne zanesljivo na Po- grajca.

— Pomisli, mojemu sinu so od- pustili del kazni, ker se je v ječi lepo obnašal.

— "To je lepo! No ja, saj sem jaz vedno rekel, da ti bo tvoj sin še v ponos in veselje."

— "Ali veš, zakaj Clevelandčani pijo samo ohajčana?"

— "Kaj ne bom vedel, zato, ker je veda predraga."

— "Si slišal, da je Katra postala vdova?"

— "Da, revica uboga."

— "Vidiš, jaz sem imel dober nos. Katro bi bil moral poročiti jaz in če bi jo bil, da bi bil zdaj- le pod zemljo."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem tiskarju K. Maya

Sopihajoč so me potegnili iz pod konja, me postavili na noge in me zvezali.

Ni bilo prvokrat v življenju, da sem čutil vezi, pa tako podlo in sirovo me še menda niso kdaj zvezali. Zadržni so mi namreč jermene krog zapetij in mi potegnili desno roko čez prsi in pod levo pazduho, levo roko pa pod desno pazduho ter mi na hrbtu jermena tako močno nategnili, da sem komaj dihal. Povrh so mi zvezali še noge tako naozko, da sem mogel drobiti le čisto kratke korake. In da je bila mera težav polna, so me z desnimi lakom privezali k stremenu enega izmed konj, najbrž je bil poveljnikov konj. Prišli so namreč na konjih, pa so jih med napadom skrili v goščavi.

Vse to se je zgodilo tako naglo, da so minile komaj tri minute od trenutka, ko so počili strelji, pa do trenutka, ko sem zvezan in privezan stal ob konju. Ves čas sem upal, da se bo vrnil Mohammed Emin, pa ni ga bilo. Na pomoč nisem hotel klicati, bilo bi me sram.

Mislili bi si bil, da se jih bojim.

Oglasiti pa sem se vendarle moral. Že radi tega, da sem zvedel, kaj nameravajo.

Ko so torej opravili z menoj, sem vprašal:

"Kaj hočete od mene?"

"Le tebe hočemo!" je odgovoril eden, tisti, ki so me k njegovemu konju privezali. "Tudi tvojega konja smo hoteli, pa si drugega jezdil."

Kako dobro je bilo, da sem pustil vranca pri Halefu!

"Kdo ste?" sem vprašal.

"Radoveden si, kakor stara babnica!"

"Bežite bežite! Nadžir bej vas je poslal nad mene! Sam si ni upal priti, boji se za svojo kožo, pa je vas poslal!"

"Molči! Kmalu boš zvedel, zakaj smo te prijeli! Ne govori in ne zabavljaj, sicer ti zamašimo usta!"

Odpravili smo se.

Šlo je po hribu navzdol. Jaz seveda sem moral peš drobiti korake s svojimi tesno zvezanimi nogami in še trdo ob konju povrh, Nestorijanci pa so jezdili. Lizanu smo se izognili in prišli precej niže pod njim k Zabui. Ob njegovem bregu smo potovali navzdol, našli plitvino in prebredli reko.

Na levem bregu je stala gruča oboroženih ljudi. Ko smo prišli k reki, so se naglo skrili v goščavo. Najbrž je bil Nedžir bej s svojimi ljudmi. Počakal je, da je videl, ali se je napad posrečil, pa se umaknil.

Struga je bila polna ostrega, polkega kamenja, voda mi je mestoma segala do prsi. Tesno sem bil privezan h konju, rok nisem imel prostih in tudi noge sem smel le kratko prestavljati, — prehod je bil zame prava muka in vse moči sem moral napeči, da sem se obdržal nad vodo.

Pa srečno smo prebredli. Šest mojih spremljevalcev je ostalo pri reki, dva pa sta me vlekla dalje.

Potovali smo ob reki navzdol do gorskega potoka, ki se je od leve strani izlival v Zab. Tam smo reko zapustili in šli ob potoku navzgor. Spremljevalca se niti najmanj nista ozirala na mene, pot je bila skrajno naporna, po kamenju in skalovju sta me gonila, po bodečem grmovju, vse više in više. Najbrž sta se hotela izogniti vasi Šord, ki sem jo čez nekaj časa opazil pod seboj v dolini. Srečali pa nismo žive duše.

Pozneje smo krenili na desno in zavili v divjo sotesko, ki je menda peljala v dolino Raola. Plezali smo po njej, obšli nekaj skal in prišli do štirioglatega kupa kamenja, ki pa, kakor sem

se kmalu prepričal, ni bil kup kamenja, ampak hiša. Blizu dva metra je bila ta "hiša" visoka in samo eno odprtino je imela, ki je služila za vrata, za okno in najbrž menda tudi za dimnik.

Pred to "stavbo" sta moja spremljevalca razjahala.

"Madana!" je zaklical eden.

Iz odprtine sem čul hripav glas, kruljenju podoben, in nato je prišlo na dan staro žensko.

Madana pomeni peteržiljo. Kako je prišla starka do tega duhtečega imena, o tem sem zaman ugibal. Pa ko je stopila čisto blizu mene, da bi si pozorneje ogledala "ujetnika," nisem zavohal samo peteržilje, ampak celo zbirko vseh mogočih vonjav, med katerimi je posebno izrazito silil v nos vonj po česnu, po gnilih ribah in podganah, po milnici in prismojenih slanikih. Da nisem bil trdno privezan h konju, ti duhovi bi me vrgli za nekaj korakov nazaj.

Obležena pa je bila ta duhteča zastopnica ženskega sveta Zabave doline v krilo, ki bi z njim pri nas v najboljšem slučaju sajaste lonce brisali. In "moderno" je bilo, kratko, da je starki segalo komaj do kolen in razkazovalo dvoje strahotnih, mršavih nog, ki so dale slutiti, da že več let niso okusile dobrote umivanja.

"Je vse pripravljeno?" je spet vprašal moj spremljevalec in poizvedoval še za posameznostmi teh priprav. Na vsako vprašanje je dobil v odgovor godrnjav da.

Odvezala sta me in me porinila skozi "vrata." Bolj zlezel ko stopil sem v nizko "sobo."

V stenah je bilo dovolj špranj in lukenj, skozi nje je prišlo vsaj nekaj svetlobe v notranjost. Ko so se mi oči privadile na poltemo, sem opazil v kotu močen kol trdno zabiti v tla, pod njim zmeren kup listja in suhe trave, poleg pa posodo z vodo in še neko posodo, ki je bila še najbolj podobna polovici ubitega vrca, ki pa je morala na svoja stara leta služiti za skledo. V tej "skledi" je bila nekaj snov, ki so o njeni sestavi in o njenem namenu v prvem trenutku nisem bil čisto na jasnem. Ugibal sem, ali ni morebiti mizarski klej, pa sem pri natančnejšem ogledovanju zasodil, da sestoji iz kuhanih deževnih glist. Morebiti pa tudi, da so bile pijavke, ne vem.

Vkljub vezem bi se bil lahko še branil, pa sem si premislil. Strah me ni bilo, za življenje že vsaj ne. Zato sem mirno ubogal in legal na steljo, spremljevalca pa sta me še posebej z močno vrvjo privezala h kolu. Rok mi nista odvezala in vezi na nogah sta mi še tesneje nategnili.

Starka je ostala medtem zunaj pred kočo. Ko sta bila moža z menoj gotova in se še enkrat prepričala, da so vse trdne in varne, je eden molče odšel, drugi pa je čutil potrebo, da mi mora dati še nekaj dobrih naukov.

"Ujet si!" je povedal, čisto pravilno in obenem duhovito. Nisem mu odgovoril.

"In privezan h kolu!"

Molčal sem.

"Ne moreš nam uiti!" je poudaril čisto po nepotrebnem.

Tudi topot mu nisem odgovoril.

"Odšla bova, pa tale ženska bo zelo strogo pazila na tebe!"

"Zapovej ji vsaj, naj zunaj ostane!" sem le omenil, da bi se rešil duhovite peteržilje.

"V koči bo ostala!" je poudaril. "Niti trenutka ne sme oči obrniti od tebe in tudi pitala te bo, če boš lačen, ker rok ti ne smemo odvezati."

"S čim pa me bo pitala?" sem vprašal v hudih slutnjah.

(Dalje prihodnjič)

Kako kuje življenje . . .

Tam, kjer kamen rase . . .

Joško Žiberna

Vse te besede bi morale biti dehteče kot borova morja, jutranje zvezde.

(Sr. Kosovel.)

Ni dano vsakemu, da bi pisal, da bi zajel v lepo besedo, kar mu je na srečo, slike, ki se mu vrste pred očmi. Ni dano vsakemu, da bi s tako resničnostjo podajal ljudem vse, kar doživlja in čuti, da bi še drugi za njim isto doživljali in z njim živeli.

Rad bi pisal in povedal nekaj, a bojim se, da ne bi s skromnostjo svojih moči razbil še svoje misli in spomine. Košček zemlje, iz katere sem bil iztrgan prezgodaj, da bi jo doživel do dna, da bi jo razumel do zadnjega, da bi spoznal v dušo človeka-brata, ki se tu peha in bori z naravo in človekom, da živi; košček zemlje iz katere sem šel, ker so hoteli, da bi postal gospod in bi boljše in lažje živel kot ti ljudje; ono zemljo v katero bi se rad vrnil, vrgel s sebe ves nepotreben, neživljenjski balast, ki mi ga je nagrmadila učenost šole in ki mi danes binglja skoro ves kot nepotreben privesek z nad dvajsetimi izkazi vred da ga z lahkoto zgubljam, ne da bi mogel z njim kot človek živeti; to zemljo, pravzaprav košček, zelo majhen košček, bi rad doživel v besedi.

Po cestni greš, sam ne veš kako, žaluješ, pa ne veš zakaj.

(Sr. Kosovel.)

Po mračnih, meglenih, blatnih ljubljanskih ulicah je hoteli pred dolgimi leti. Majhen je bil in zdelo se mu je, da pred njim in za njim je zaprlo vse. Lepo plavo obleko je imel. A kaj mu je bilo takrat do nje, ko pa ni bilo solnca, kot ga je gledal doma, ko je iz goste megle rosilo, da je bilo težko dihati in je dušilo. In, da bi bil zadovoljen mu je mama kupila lepo kapo, mornarško kapo, po kateri je tako hrepenel in s katero bi se doma tako postavil. Toda tega dne mu tudi do nje ni bilo. Potisnil jo je globoko čez oči, da ne bi nihče videl velikih solz, ki so spremljale težko megleno roso. Oče je šel pred njim in molčal.

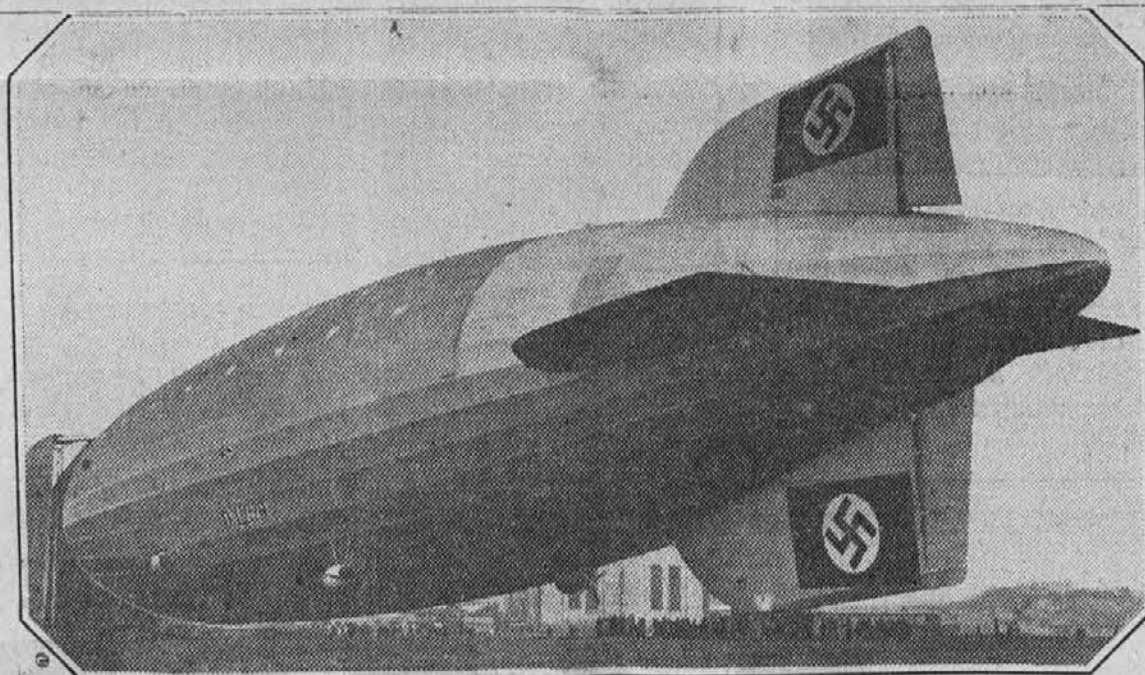
Od takrat je bil zanj konec vsega. Ko so se za njim zaprla še samostanska vrata, za katerimi je bilo le malo odkritosti in svetlih dni, je bilo strto vse. Mesece prej je že nestrpno odšteval dneve do najbližjih počitnic. Toda končeno je moral ostati v meglenem mestu, ki je bilo le zato, ker so si ljudje to domišljijo vtepli v glavo in ji verjamejo.

Vedno in vedno se povrača od takrat spomin v deželico, ki postaja vedno lepša in lepša, kot s pravljice, bolj kot se oddaljuje čas.

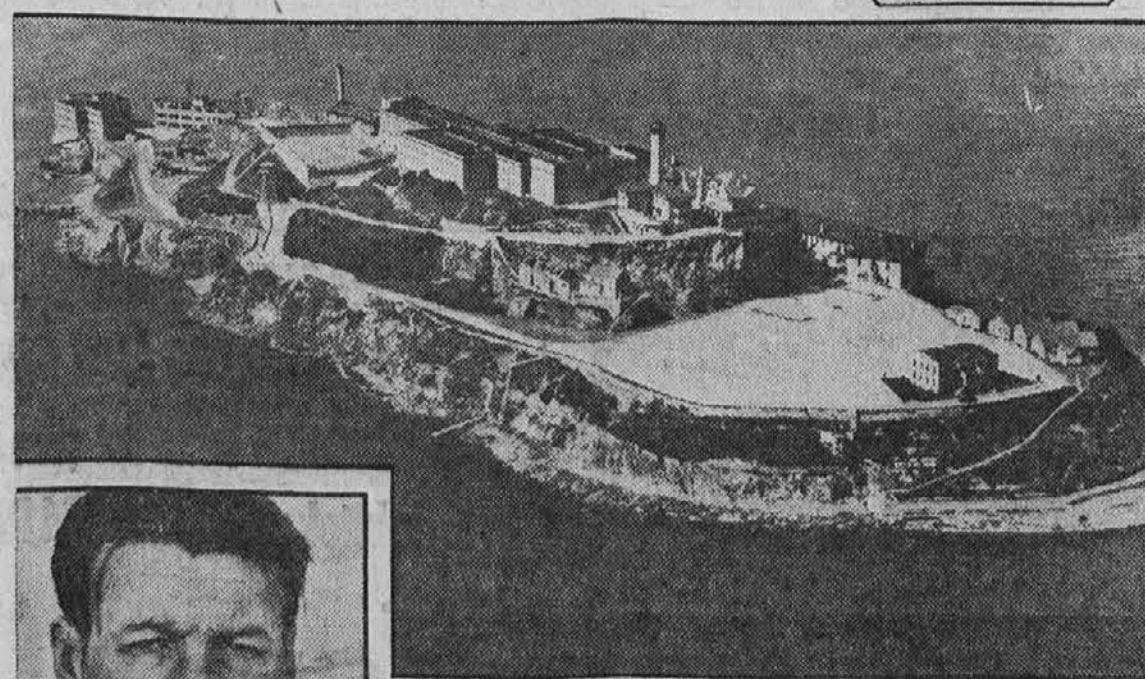
Tiho stopam preko poti kraških.

(Sr. Kosovel.)

Zadaj je Nanos včasih pošasten, a vedno kot varuh vseh gričkov, dolin in vasic, ki so pod njim. Gledal sem ga z vrta vsak dan. Zlasti, kadar je bil objel v ogenj strel in viharjev. On tudi dela burjo,

Hindenburg, novi nemški zračni orjak, ki je nedavno priplul iz Nemčije v New York. Vožnja je trajala 66 ur. Vsak potnik je plačal za prevoz \$400.00 dolarjev. V zrakoplovu so vse ugodnosti za potnike, celo plesišče imajo. Spodaj na desno je na sliki potniška kabina, kakršno ima vsak potnik.

Vladna ječa Zed. držav na otoku Alcatraz, nedaleč od San Franciscu. Nedavno o je hotel pobegniti iz te ječe Joe Bowers, levo na sliki, pa ga je stražnik ustrelil vrb obzidja. Truplo je padlo 75 čevljev globoko na pečine. Tukaj je zaprt tudi prosluli raketir in morilec Capone.

pravijo. Morja, ki je na drugi strani ni videti. Zakriva ga oster hriček, do vrha sklesan iz kamenja. Za njim so menda še drugi hrički. Toda nanj se otroci nikoli nismo upali. Zvečer je bil pošasten in gledali smo ga le skozi okna.

Če pa stopiš na Vremščico imaš vso to zemljico pred sabo. S prostim očesom jo obljameš. Vso! Velike razpoke in prepadi Škocijanskih jam so pred tabo, dolina s sadovnjaki (danes so skoro vsi zapuščeni) zavije do Reke, katero se ti zdi, da jo slišiš kako pada skozi veliko steno, ki si jo je sama zdolbla. Vidiš v kamenje zrezane njivice in travnike, vse posuto z belimi kamni. Pod tabo se vije železna cesta, tik ob vznožju, varno skrita za borovci, da ji burja, ki tuli čez Gaberk, nič ne more. Vlak se pa zgublja tja od mimo visokega cerkvenega stolpa sredi vasic, ki obljame vso to zemljico kot nje središče. In še vidiš vasic nad škocijanskimi prepadi in strminami: Brežec, na drugi strani Gradišče, zadaj Ležee, a sredi na najbolj navpični skali, od treh strani nad prepadom, je Škocijan, znan daleč po svetu po svoji jami. Središče pa je Divača, kot največja od vseh vasic, kjer so ljudem vedno na razpolago tudi tolažila vseh vrst cerkvenih in državne oblasti. Vlak te od tu odpelje, kamor hočeš. Levo od tebe se vije krasna Vremška dolina, kjer ne raste toliko kamenja, desno pa ostaja pogled na kamenitem, ostro zarezanem obzorju Krasa. Od tam je prihajalo bobnenje takrat, čisto majhni smo še bili, in vsak večer smo gledali ostro svetlikanje v zrak. Rekli so, da je vojna. Ni

smo še vedeli kaj je to in smo si po svoje predstavljali, dokler nismo videli še vsega tega preveč. Da bi vsaj nikoli več kaj takega ne bilo!

Ta strašni čas, neurejeni čas.

(Sr. Kosovel.)

Na tem koščku se pehajo ljudje že dolga, dolga stoletja. Bore se z naravo, dokler niso dobili nase še človeka, da se morajo boriti še z njim, samo zato, da lahko žive do smrti, ker jim je vsled rojstva usojeno tako. Kar je za njih komaj dovolj — in kamen jim ne more preveč dati — morajo večkrat deliti in odrajavati. Govore lepo in čisto. Le sem pa tja se je vrinila kaka tujka, spačena nemška ali laška beseda. Saj ni čudno! Ni ga skoro, da ne bi okusil vsaj enkrat življenja med tujci in na meji naroda so. Vojake so služili že vsem cesarjem in kraljem in tudi papeža so častili. Že davno so sežidali tudi cerkvice. Lepi visoki vitki zvoniki iz kamena so sredi fare, a podružnice imajo skromne, nizke, s kamenitimi škrlami krite strehe in majhne odprte zvonike.

Valovi zgodovinskih dogajanj mečejo te ljudi z roke v roko, iz ene oblasti v drugo. Vsi pa od njih le jemljejo a nič dajejo. Vajeni so skromnosti in prenašanja vsega. In če jih boš rezal v meso, boš mislil, da se smejejo, ker jih boli.

Ves Kras je mehak — kot da ihti.

(Sr. Kosovel.)

Za tujca, ki vse to gleda in opazuje, je vse pusto in prazno, zapuščeno in morda neprijazno. Ne vidi drugega kot kamenje sempatja majhno skupinico dreves in grmovja prepletenega s trnjem, robido, pa šipek je vmes, travnik in dol okoli Brežca majhno zavetje skrito polje, ki pa se komaj lahko tako imenuje, če gleda to oni, ki je prišel iz dežele, kjer je vse ena sama plodovita njiva. Sadovnjaki v Dolu mu bodo komaj majhen nakaz pravega sadovnjaka. In če bi vse, kar rodi združil, bi zadostovalo komaj le za enega, dva kmeta. Ostal mu bo pred očmi le z brinjem in kamenjem posut svet in daleč za vsem lisa temnih borovcev. Ves s kamenjem posut gradiški breg strmo padajoči bržanski školji, škocijanski skalnati prepadi in vsa s kamenjem posuta planota, vse to mu bo postalo morda naenkrat nekaj nerazumljivega, od človeka in Boga zapuščenega.

Toda tu je življenje. Gotovo je bilo kdaj lepše, če ni bilo valptov in biričev, ki jih je vedno več in danes že preveč. Priroda je tu sicer trda in da od sebe le če jo zmoliš z znojem, ki mora teči od jutra do poznega večera. In ta narava, s kamenjem in burjo, pred katero se moraš skriti če zdijva z Vremščice čez Gaberk, je ustvarila človeka in ga vzgojila. Razume se s svojo zemljico in prenaša z njo vse, da le živi, v miru živi. Znosil je kamenje na kup z dolin in kjer burja nima moči, ter si ogradil z njim majhne ograde, da bo sejal. Danes ni več prostorčka, ki bi ga še lahko obdelal na novo. Brinje in brinovja gmajna? To pa mora ostati, ker brez nje ga ni Kras. Postavil si je kamenito hišico in tudi njo je ogradil z zidom, da bi mogel v miru počiti, tudi ko zavija in žvižga okoli vogala. A sredi vasi je vsadil lipo že davno, da so danes že vse trhle, da bi se lahko pod njo v hladu porazgovoril, zapel in odpel.

Toda prišel je cesar, ne eden več. Vrstili so se od davnih časov, da že nihče več ne pomni kako je bilo, ko jih še ni bilo. In vsi so zahtevali,

jemali in nič vračali. Ne le z znojem, ampak tudi s krvjo morajo plačevati to, da so lahko "moj mili narod." Če danes stopiš v hišo, kamor so prihajali in prihajajo še danes od tujcev le žandarji, davkarji in vojaki, boš videl na stenah viseti slike sinov v oblekah vseh mogočih cesarjev, vojščakov dol od Franca Jožefa ruskega cesarja do — duceja. Vedo pa še tudi povedati da je ta ali oni šel za Napoleonom in Maksimilijanom.

Le težko presadiš te ljudi drugam, če hočeš, da bodo ohranili zdravje in zadovoljstvo. Vzljubili so naravo in zemljico, s katero žive od kar je svet, poglobili in zarili so se vanjo. Živeli bi sami v zadovoljstvu z njo in veselje lic bi bilo vedno združeno s sončeno vedrino neba, petjem slavčaka in lahnim poigravanjem sapice. A človeka, ki so ga dobili nase in proti sebi, ki jih blagoslovila z zlobo in sovraštvom, ki jim ubija sinove, onečasta hčere, da bi jih iskoreninili, — prišel je ta človek bogve odkod — so morali zasovražiti.

(Konec prihodnjič.)

DNEVNE VESTI

Zdravniki imajo mnogo novih zdravil

Kansas City, 11. maja. — Tu je bilo večerj otvorjenju 87. zborovanje American Medical Association, ki predstavlja zvezo ameriških zdravnikov. Nad 150 novih zdravilnih sredstev se nahaja na razstavi. Med njimi je zlasti zanimivo sredstvo, ki se uspešno rabi za preprečenje prehlada onih, ki se kopljejo. To sredstvo je bilo dosedaj preizkušeno po slovitih zdravnikih, ki se nahajajo na Mayo kliniki v Rochester, Minn.

Socialisti v Franciji računajo na bodočnost

Pariz, 11. maja. — Še tri tedne, in Francija bo dobila novo vladu, ki bo v oblasti levičarjev, to je v oblasti komunistov in socialistov. Leon Blum, predsednik socialistične stranke, ki bo najbrž novi predsednik francoske vlade, je izjavil, da ga skrbi bodočnost Francije v toliko, ker bo nemogoče dobiti delo za vse brezposelne. Izjavil je, da je proti devaluaciji franka, toda vrednost franka ni toliko pomembna, kot je pa socialno stanje brezposelnih v Franciji. — Blum je tudi izjavil, da bo Francija pod njegovo vladu do zadnje skrajnosti podpirala Ligo narodov, od katere je odvisen mir ali vojna v Evropi. Nova vlada bo nastopila najbrž dne 1. junija.

Španska republika ima novega predsednika

Madrid, 11. maja. — Včeraj je 874 španskih elektorjev izvolilo novega predsednika najmlajše republike na svetu. Izvoljen je bil sedanji ministrski predsednik Manuel Azana in sicer skoro brez opozicije. Dobil je 750 glasov. Pred volitvami je prišlo med dvema levičarskima poslancema do spopada, toda so ju prijatelji kmalu razdružili. Novi predsednik ni rekel drugega elektorjem, ki so ga izvolili, kot: "Hvala za čast!"

* Preminul je znani senator iz Floride, Park Trammell, ki se je nahajal 12 let v senatu.

MALI OGLASI

Farma naprodaj

ali se pa zamenja za posestvo. Farma ima 35 akrov, vse orodje, stroje. Pet milj južno od Jeffersona, Ohio. Vprašajte lastnika na 14113 Ardenall Ave., East Cleveland (113)

Iščem delo

na farmah ali pri rastlinjakih. Frank Jurak, 6216 St. Clair Ave. (114)

MORSKI RAZBOJNIK

A. Š.

Ko se je takoj zatem tudi Jeremy hotel posloviti, ga je gospod d'Ogeron zadržal: "Ostanite še trenutek, gospod Pitt."

Ob teh besedah je prijel Jeremyja pod pazduho ter ga prijateljsko in s prijazno gesto potegnil s seboj od gospoda Mercurja in Lucijene. Odšetala sta se počasi po vrtni stezi ter vstopila v arkado oranžnih dreves, importiranih iz Evrope; bil je to hladen prostor, kjer je zreli sadež žarel kakor okrogle žarnice v temnem zelenju.

"Nikakor mi niso ugajale besede kapetana Tondeurja, ki jih je izgovoril ob slovesu, in prav tako mi ni ugajal njegov nasmešek. Prav boste storili, če mu ne boste hodili na pot," je svaril d'Ogeron.

Jeremy se je ustavil in vprašal: "Mar mislite, da se ga bojim?"

"Prav bi bilo, če bi bilo temu tako. To je nevaren mož, zelo nevaren mož... Kanalja... Vse preveč prihaja sem."

Max Schmeling je prišel v Ameriko iz Nemčije, da se trenira za rokoborbo z zamorcem Joe Louisom v juniju.

NAJUGODNEJŠA PRILIKA

Vsem rojakom, ki so namenjeni letošnje poletje v stari kraj, bodisi na obisk, ali za stalno, se nudi najugodnejša prilika potovati.

16. JUNIJA

na novem orjaškem brzoparniku

NORMANDIE

82,800 ton

Ob tej priliki spremlja potnike od New Yorka do Ljubljane dobro znani organizator skupnih potovanj g. Leo Zakrajšek, ki bo skrbel za ugodno in brezskrbno potovanje svojih sopotnikov. V interesu vsakega slovenskega potnika je, da se pridruži tej skupini.

Ker je čas do odhoda že jako kratak, je potrebno, da se vsak potnik TAKOJ prikladi in sicer na sledeči naslov:

AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave. Cleveland, O.

French Line

TWILIGHT BALL-ROOM

Najfinjša slovenska plesna dvorana v

Clevelandu

Dominik Krašovec, lastnik

8025 St. Clair Ave.

postopačev, ljudi s kopnega, ki so pripadali obema spoloma ter prežali na denar bukanirjev, katerega so slednji brezskrbno razmetavali. V izbi je zavdajalo po rumu, tobaku in človeškem znoju.

Tondeur je prihajal počasi, roko je držal na ročaju svojega rapirja, odzdravljal kimaje z glavo na desno in levo, nato se pa končno ustavil pred mizo, ob kateri je sedel Jeremy Pitt.

"Z vašim dovoljenjem," je dejal, in ne čakaje na odgovor, je primel stol ter sel. "V resnici imam srečo, da morem že tako kmalu nadaljevati z najino interesantno diskusijo od včeraj."

Jeremy, ki je natančno vedel, kaj ima priti, ga je nekoliko v zadregi gledal. Njegova dva tovariša, ki pa nista razumela ničesar, sta ž njim vred zijala vanj.

"Če se ne motim, sem včeraj rekel, da vaša navzočnost tam ni bila dobrodošla," je povzel kapetan Tondeur.

Kapetan Tondeur je nagubal čelo. Sarkastičen smev je dvignil ena stran njegovih malih brčic. Wolverstone, ki ni še ničesar vsega tega razumel, pa si je medtem prizadeval pomiriti Jeremyja.

"Pes?" je ponovil kapetan po-

Jeremy se je naslonil naprej. "O čemer sva razpravljala, nima pomena. Kakor se vidi, ste zdaj tu, da začnete z mano preprič!"

"Jaz?" kapetan Tondeur je nagubal čelo in se začudil. "Kako prihajate na to misel? Saj mi vendar ničesar ne morete. V vaši moči ni, da bi mi kaj zalega storili. Vi mi niste niti na poti. Zakaj če bi mi bili, bi vas povsem preprosto strli ko bolho."

S teh besedah se je glasno in izizivalno zasmel, kar je Pitta silno razjarilo.

"Pa jaz nisem bolha, katero bi vi trli!"

"Da niste" Tondeur je vstal.

"Potemtakem pa se čuvajte, da me ne boste spet nadlegovali in dražili, zakaj v tem slučaju se utegnute znajti pod palcem mojega nohta! Zdaj ste dobili svoje svarilo." Govoril je bučno in glasno, da so ga lahko vsi čuli, in v sobi je vse utihnilo.

Tondeur se je hotel obrniti, pa ga je zadržala Pittova psovka, ki mu jo je vrgel v obraz: "Ti garjev pes!"

Ta odgovor je prišel nemudoma v obliki režečega smeja. "Aha, vidim, vidim... Ta mali krmar tu-le je dobil zaščitnika. Papa Blood bo interveniral, da reši malega strahopetca."

"Na vsak način ga bom ščitil. Nikakor namreč nočem, da bi mojega krmarja zaklal takšen-le

čas. "Tak—pes? Čuden primer, res: pes in bolha. Pa naj bo že kakor hoče, jaz ne maram psov. Torej boste tako dobri, da boste preklicali svojo besedo. Veste, nisem potrpečljiv človek, Monsieur Pitt."

"Seveda jo bom preklical, gotovo..." je odvrnil Jeremy. "Jaz ne maram žaliti živali."

"Mislite s tem mene?" "Mislim psa. V tem slučaju se moram seveda zadovoljiti z nadomestkom..."

"Zadovolji se s podgano!" se je tedaj zaslislal oster glas iz ozadja, ki je povzročil, da se je Tondeur bliskovito obrnil.

Med vrati se je pojavil kapetan Blood, velik in eleganten kakor vedno, naslanja se na svojo dolgo polirano palico. Nato je stopil naprej in mirno govoril dalje, brez vsakega razburjenja.

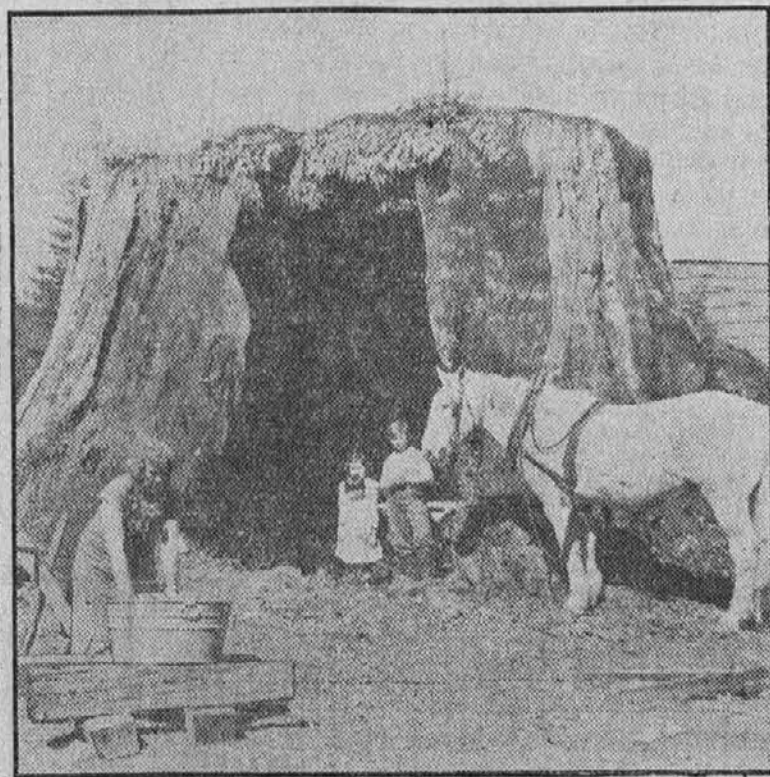
"Podgana, mislim, je bolj primerna slika in izraz za vas, kapetan Tondeur," je rekel Blood, nato pa se ustavil, da počaka Tondeurjevega odgovora.

Ta odgovor je prišel nemudoma v obliki režečega smeja. "Aha, vidim, vidim... Ta mali krmar tu-le je dobil zaščitnika. Papa Blood bo interveniral, da reši malega strahopetca."

"Na vsak način ga bom ščitil. Nikakor namreč nočem, da bi mojega krmarja zaklal takšen-le

Senator Frederick C. Steiwer, zgorej, bo imel otvoritveni govor na narodni konvenciji republ. stranke v Clevelandu 9. junija. Predsednik konvencije pa bo kongresman Snell, spodaj.

Ta družina je šla na počitnice v severovzhodno Kalifornijo, pa ni vzela seboj nič šotora. Problem stanovanja je rešila tako, da stanuje v štoru ogromnega drevesa, ki je star kakih 4,000 let. Za vso družino je prostora v notranjstvih.

bikovski sabljač. Zato sem se vmešal. To bi bili lahko že vnaprej uvideli, kapetan Tondeur. Kar pa se tiče strahopetstva, je slednje neločljivo združeno s podgano, s katero vas prispeb-

Denite v hišo furnes sedaj in plačajte jeseni!
Specielno samo za nekaj časa!
Steam, Hot Water, Hot Air Furnaces.
Lahko kupite na 36 mesečnih obrokov. Popravljamo furneze in boilerje vseh vrst. Vprašajte za slovenskega zastopnika Stefan Robash.
WOLFF HEATING CO.
HEATING ENGINEERS
9703 North Boulevard Tel. GL 9218-9219

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podpora organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 42 LET.

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$3,500,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42-letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM in NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, poštenu in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNISKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizek.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejša vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te močne in bogate podporne organizacije potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče k K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16 do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago, Street, Joliet, Illinois.

POSETITE

RAZSTAVO

katero priredi

KREMŽARJEVA TRGOVINA

V ČETRTEK, PETEK IN SOBOTO

V NJIH TRGOVINI

Na razpolago bomo imeli dosti izvežbanih kuharic, ki vam bodo razkazale, kako se rabi sedaj vse moderne Frigidaire električne ledenice in Magic Chef kuhinjske peči. Poleg tega vam bomo dali tudi brezplačno kuhinjske podučne knjige.

Pridite v našo trgovino po brezplačne nagradne listke za 7 VELIKIH DOBITKOV in sicer

1. dobiček: FRIGIDAIRE LEDENICA

2. dobiček: MAGIC CHEF KUHINJSKA PEČ

3. dobiček: MAYTAG PRALNI STROJ

4. dobiček: JEDILNI PRIBOR (breakfast set)

5., 6. in 7. dobiček: CONGOLEUM PREPROGA, velikosti 9x12.

KREMZAR FURNITURE

6806 St. Clair Ave.

ENDicott 2252